

Sen Veli Ben Deli

– EBRU CAN · 05 Mayıs 2026

SEN VELİ, BEN DELİ

Kapalı havaları hep sevmişimdir. Yağdı yağacak.

Hafiften çiselediğine göre, toprak kokusu da elbet olacak. Tüm insanların ortak beğenisi; toprak kokusu.

Nedeni topraktan yaratılmış olmamız galiba. Ondan geldik ve ona döneceğiz. Ödünç alınan bir avuç toprak, zerrelere ayrılarak tüm dünya sahnesine çıkmış. İnsan denen varlığın hücrelerine serpiştirilmiş.

Ellerim ceplerimde, yüzümü kararmış bulutlara çevirerek;” Şemsiyem yanımda yok ancak istediğin şekilde yağabilirsin.”

İnsanın içindeki kararma ile gökyüzündeki kararma çok da aynı şeyler değil. Gökteki kararma ile dolan; yağmur damlalarıyla boşalırken, içteki kararma olabildiğince, durur orada. Bazıları bunu gözyaşı damlasıyla akıtsa da, bu herkes için pek mümkün olmuyor.

Şıp şıp şıp yağmurun sesi...

Yeryüzü ile birleştiğinde var olabiliyor. Gökte sessiz, yeryüzünde musiki. Bu musikinin sesi yükseldiğine göre, şiddeti de artmış olmalı.

Bu dinletiyi ıslanmadan dinleyebileceğim uygun bir yer bulmalıyım. Sesin kaynağına yakın olmalı, en iyi yer bir saçak altı.

Üsküdar Sahilinde , zamanın bir şeyler alıp yerine eskiliğin çekiciliğini koyduğu bir saçak altı sığınağım oldu. Gözler kapalı, korna ve şehrin sesi izole edilerek yağmuru dinliyorum.

Ritmi bozan bir ses! Yakınlaşan ayak sesi. Gözlerimi aralayıp bakıyorum. Garip gülümsemeye sahip bir yüz. Renk renk ipliklerden oluşmuş, uzunluğu göğsüne kadar inmiş bir saç. İplerden oluşan bu saçın üzerine geçirilmiş bir şapka. Yanlış anlamayın huniden değil. Kollarından bileklerine geçmiş mavi bir

kazak. tek kol, bileğin üzerine kadar sökülmüş. Sökülen iplikler parmaklarının arasına sığınmış. Peki pantolonun yarısı nerede? Bir savaşta kahramanca vatanını savunup tek bacağını kaybetmiş gazi endami var. Kesilen sarı kumaşa inat, siyah kıllar hakimiyet kurmuş.

1

Belki sol taraf kesildi diye arada ki açıklığı kapamak için uzunca bir bot geçirilmiş. Sağ tarafa ise kundura var. Mavi kazağın üzerine üç düğmeli yelek giyilmiş. Bu üç düğme şekil ve renk olarak birbirinden çok farklı. Yeleğin üzerine tutuşturulmuş onlarca çengelli iğne. İğnelerin üzerinde nazar boncukları. Maşallah, maşallah nazar mazar değer sonra. Boncuklar bile farklı. Kırk bir kere maşallah, ne harika bir varlık.

O da gözlerini bana dikmiş, beni inceliyor.

Sırtta kadar inmiş gür siyah saçlar, siyah saçlarla zıtlık oluşturan beyaz bir elbise, dize kadar inmiş kahverengi kaban. Kabanın ceplerine sıkıştırılmış iki el. Topuklu ayakkabılarıyla birlikte saçaklara yakın duran bir boy.

“ hey sen! Gözlerini dikmiş ne bakıyorsun?”

“ Sen neden bakıyorsun?”

“ Garip görüdüğün için bakıyorum. Uyumsuz ve olağandışı bir görünüm. Akli dengende sorun var gibi. Kim bu şekilde giyinir?”

“ Buradan bakınca da sen garip görünüyorsun. Uzun boylusun ama topuklu giymişsin. Hava yağmurlu ama beyaz elbisen var. Üstelik etekleri şimdiden çamur olmuş. Saçların rüzgardan dolayı birbirine girmiş ve tımarhaneden kaçmış gibi görünüyorsun. Kabanın da elbisene uyumsuz”

“ aaa! Hasta. Bana tımarhane kaçkını dedi. Sen benim kim olduğumu biliyor musun?”

“ Hayır bilmiyorum. Ben bile kim olduğumu bilmiyorum. Tam mıyım, yarı mı? Fazla mıyım, eksik mi? Var oldum ama yaşıyor muyum? Ait miyim, sahip mi? Soru muyum, cevap mı? Buldum mu, yoksa kaybetti mi? Şimdi söyle bakalım sen kimsin? Eğer kim olduğunu bulursan kamilsindir, hakikatsindir, olmuşsundur. Öyleyse sen efendi ol ben kölen...”

Kafam karıştı, aynı zamanda kelimeler. Garip olan o mu, ben miyim? Standartlara uymayan o, farklı görünen, saçma giyimi, aptal tebessümüyle yargılanmayı hak eden o.

“ Bence deli olan sensin. Ölçülere uymayan, koşullara ayak uyduramayan sen! Ben niye garip oluyor muşum?”

2

“Ölçün ne? Herkesi tartıp, biçecek bir aracın var mı? Şuan yağmur yağıyor. uygun olan davranış bir saçak altına sığınmaktı. Bak sen ve ben uygun olanı yaptık ve saçak altına sığındık. Demek ikimizde normaliz. Peki şu el ele tutuşmuş aşıklar neden yağmur altında? Demek onlar deli.”

“ Aşık olmak birazda aklın gitmesi demek. Merak etme bir yıla kalmaz akılları başlarına gelir. Davranışları da normale döner.”

“Aşk bir ömür boyu sürerse ve bitmezse; o zaman delilikte onunla gezer. Yakasını bırakmayan ele

dönüşür. Yanar, kül olursun. Ne giydiğini bilir, ne yediğini. İpten saç olur, çengele takılı umutları. Tüm renkler tek renge dönüşür. Uyumu bilmez,ölçüyü bilmez olursun. Gerçek ve hayal birbirine karışır; uykuda mısın, uyanık mısın bilemezsin.

İşte deliler çeşit çeşit, sen ayrı deli, ben ayrı. Aşklar çeşit çeşit sende zamanı ayrı ben de zamanı ayrı. Şimdi hoşça kal Selma doktor.”

“ sen adımı neren biliyorsun? Adımı ve mesleğimi söylemedim sana! Hey sana diyorum! Bekle.

Saçak altından ayrılarak uzaklaştı. Dönüp bakmadı bile. Söylediğim son sözü duymadı.

Şimdi bildim” sen veli, ben deli...”